

Chương 532: Thảm Hoạ Cổng (62) - Chiến Thắng Đầu Tiên

(Số từ: 2982)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:54 AM 23/08/2023

Cơn lốc xoáy đã lắng xuống gần Sankelien hai ngày sau khi nó quét qua khu vực này.

Trước khi những con quái vật có thể tái xuất hiện và lấp đầy vùng đồng bằng trống rỗng, lực lượng đồng minh đã hoàn thành việc chuẩn bị cho cuộc tiến công của họ.

Sau khi tình trạng bất thường về thời tiết kết thúc, lực lượng đồng minh ngay lập tức hành quân về phía Sankelien.

Trận chiến hóa ra lại dễ dàng một cách đáng thất vọng.

Được chia thành ba đơn vị lớn, lực lượng đồng minh tấn công Sankelien, nơi cơn lốc xoáy đã biến thành một vùng đất hoang. Họ bao vây nó từ phía đông, nam và tây, đóng chặt như một pho tượng.

Cơn lốc xoáy không chỉ làm giảm số lượng quái vật.

Do thành phố bị phá hủy hoàn toàn, các bức tường bên ngoài của các tòa nhà và mảnh vụn nơi quái vật có thể ẩn náu đều đã bị cuốn trôi.

Các lực lượng đồng minh chỉ phải đối đầu với những con quái vật mới xuất hiện trong thành phố bị chinh phục và những con quái vật mạnh mẽ đã sống sót sau cơn lốc xoáy.

Số lượng quái vật ghê gớm như vậy không nhiều. Chúng bị quét sạch như những chiếc lá rụng bởi đội tiên phong, gồm những chiến binh Master Class.

Với ba cổng dịch chuyển ở Sankelien, không thể nói rằng số lượng quái vật ít.

Tuy nhiên, so với quy mô của lực lượng đồng minh, nó gần như thảm hại.

Vũ khí đồ sộ mang theo đã được lắp đặt nhưng không bắn được phát nào vì các đơn vị cơ động đã nhanh chóng tiến vào thành phố.

Ngay từ đầu đã không cần phải nổ súng. Các vũ khí được thiết kế để tiêu diệt một nhóm lớn quái vật.

Không cần phải bắn vào một nhóm đã bị tiêu diệt, và việc nổ súng sẽ gây ra nguy cơ thương vong cao hơn cho những người ở gần.

Cuộc tấn công đầu tiên của các lực lượng đồng minh đã kết thúc sau chưa đầy nửa ngày.

Hai cánh cổng trung bình đã bị hạ gục bởi đội do Ellen Artorius chỉ huy.

Một cổng dọc lớn đã bị phá hủy bởi Saviolin Tana, người đã phá vỡ rào cản và khiến nó sụp đổ. Điều đó đánh dấu sự kết thúc của cuộc bao vây Sankelien.

Đó là một chiến thắng dễ dàng đến đáng thất vọng.

Các lực lượng đồng minh có ít hơn 100 thương tích.

Đây không phải là cái chết, mà là thương tích.

Số lượng quái vật đã giảm đáng kể, điều này cho phép các lực lượng tinh nhuệ nhanh chóng tiến vào chiến trường và tấn công các cổng dịch chuyển.

*Swish!

Ellen tra Thánh kiếm hư không vào vỏ trong khi nhìn vào đồng đồ nát của cổng dịch chuyển đã sụp đổ.

Tất nhiên, nó không kết thúc chỉ vì cánh cổng bị phá hủy. Vẫn còn nhiệm vụ tiêu diệt những con quái vật còn sống sót, nhưng chúng chỉ là thiểu số rất nhỏ.

“Chiến dịch kết thúc. Mọi người làm tốt lắm.”

“...Vâng.”

Ellen lặng lẽ gật đầu.

Các hoạt động đã được hoàn thành thành công.

Thương tích là tối thiểu.

Ellen có linh cảm về sự giúp đỡ của ai đã gây ra chuyện này.

Cô siết chặt sợi dây chuyền và hít một hơi thật sâu.

Khi trở về, cô định ôm con mèo thật chặt và vuốt ve nó, nói với nó rằng mọi thứ đã diễn ra tốt đẹp hơn cả mong đợi.

Cô ước rằng mọi chuyện sẽ tiếp tục suôn sẻ như thế này, mọi vấn đề đều được giải quyết dễ dàng như thế này.

Tất nhiên, điều này chỉ có thể xảy ra khi con mèo đó, đôi khi biến mất và xuất hiện trở lại, đang ở nơi đóng quân.

Các lực lượng đồng minh đã thành công trong việc chiếm được Sankelien.

Chỉ huy cấp cao của các lực lượng đồng minh biết rằng thảm họa thiên nhiên quy mô lớn không phải là ngẫu nhiên.

Ngoài chỉ huy cấp cao, một phần đáng kể trong ban lãnh đạo của lực lượng đồng minh tin rằng sức mạnh của Đế chế đang diễn ra.

Chiến thắng dễ dàng đến mức có cảm giác trống rỗng, nhưng chắc chắn đó là một chiến thắng vĩ đại.

Chiến thắng đầu tiên của họ kể từ khi lên đường.

Kể từ đây, họ sẽ giành lại tất cả các thành phố lớn nhỏ của Rizelun, cũng như khu vực thủ đô và chấm dứt cuộc khủng hoảng công.

Vẫn còn một chặng đường dài phía trước.

Tuy nhiên, không có lý do gì để không ăn mừng chiến thắng đầu tiên này.

Sau khi dọn dẹp khu vực xung quanh Sankelien, một bữa tiệc đã diễn ra tại nơi đóng quân.

Không có lý do gì để không ăn mừng, với số lượng thương tích không đáng kể trong một trận chiến mà dự kiến sẽ có những tổn thất lớn.

Hoàng đế cho phép uống một lượng vừa phải.

Những bài hát về chiến tranh kết thúc, hòa bình và cái chết của Ma vương được hát bởi những người lính trong đồn, tất cả đều mong muốn những kết quả đó.

Tất nhiên, một bữa tiệc như vậy cũng diễn ra trong đơn vị đồn trú của Royal Class.

Một số sinh viên đã uống rượu, và Lanian Sesor chơi nhạc cụ của mình trong tình trạng say xỉn.

Mặc dù kỹ năng của anh ấy không phải là phi thường, nhưng màn trình diễn của anh ấy rất sống động mặc dù không chính xác do tình trạng say xỉn.

-Ahahaha!

Các lực lượng đồng minh đã đánh nhiều trận cho đến nay, nhưng hôm nay đánh dấu chiến thắng đầu tiên mà họ có thể thực sự gọi là chiến thắng của riêng mình.

Đương nhiên là các sinh viên cũng say sưa với cảm giác chiến thắng.

Một số cá nhân vẫn duy trì giác quan nhạy bén của họ cho các trận chiến trong tương lai hoặc chưa tin rằng đây là một chiến thắng thực sự. Tuy nhiên, ngay cả hôm nay họ cũng không làm giảm tâm trạng và họ đã lắng nghe những bài hát chiến thắng.

Không khí trong doanh trại của lực lượng đồng minh rất sôi nổi.

Tất nhiên, không phải ai cũng say. Mỗi người thưởng thức bữa tiệc theo cách riêng của mình.

Ở một góc phòng tiệc của đơn vị đồn trú Royal Class:

-Euuuuh

Một số sinh viên đứng nhìn một chú mèo con màu đen vằn mình trên đồng lá màu xanh bí ẩn.

"Cái này... được không?"

Ellen nhìn con mèo đang uốn éo và Anna de Gerna, người đã mang những chiếc lá không xác định, với ánh mắt lo lắng.

"Không sao đâu, họ nói..."

-Euuuung

Như say sưa với thứ gì đó, con mèo con ngửi thấy mùi lá cây, vẫy mình và lăn lộn.

Như mọi khi, con mèo đen biến mất ở đâu đó và sau đó xuất hiện trở lại sau khi bắt được Sankelien tại đơn vị đồn trú của Royal Class.

Các sinh viên của Royal Class đã quen với việc chú mèo con biến mất trong vài ngày, xuất hiện trở lại, rồi lại biến mất.

Bây giờ, tất cả họ đều nghĩ rằng con mèo con cuối cùng sẽ trở lại, ngay cả khi nó biến mất trong một tuần hoặc lâu hơn.

Tuy nhiên, lần này, ngay khi chú mèo con quay trở lại, Anna de Gerna đã trải những chiếc lá kỳ lạ ra và đặt chú mèo con lên trên.

Nó đã như thế kể từ đó.

Con mèo con vẫy vẹo.

—Scarlett, Christina và Adelia, cùng với các sinh viên khác của Royal Class, nhìn con mèo con uốn éo người như say rượu.

Nó có vẻ nguy hiểm, nhưng theo Anna thì không.

"Đây có phải là những gì cậu lên vào danh sách cung cấp?"

"Yep... Nó được gọi là Catnip."

Họ không thể không hỏi tại sao cô ấy lại đưa một thứ kỳ lạ vào danh sách quan trọng của nguồn cung cấp [giả kim thuật].

"Nó giống như một loại thuốc dành cho mèo, họ nói..."

"!"

-Eeeh

Ngạc nhiên trước lời nói của Anna, Ellen nhanh chóng nhặt con mèo con khỏi Catnip và lườm Anna.

‘Cậu đã làm gì với con mèo của chúng tôi?’

Rõ ràng là từ biểu hiện của Ellen, cô ấy đã nghi ngờ.

"Thuốc...?"

"Ý tôi là, không phải thuốc thực sự, chỉ là thứ gì đó tương tự."

"Thật sự?"

Một thành viên khác gật đầu đồng ý.

"Ừm, nó không gây hại cho sức khỏe của con mèo. Đó là những gì tôi biết."

Con mèo tiếp tục nằm dài ra và loạng choạng, có vẻ say sưa. Mặc dù rất khó để biết liệu con mèo có thích thú hay không, nhưng nó có vẻ hài lòng.

Ellen ngập ngừng đặt con mèo đen trở lại đồng lá.

Con mèo ngay lập tức bắt đầu lăn lộn trên những chiếc lá một lần nữa. Chỉ bản thân con mèo mới biết nó đang trải qua cuộc đấu tranh nội tâm nào.

Một lễ kỷ niệm cũng diễn ra tại trụ sở quân sự Kernstadt.

Một bữa tiệc xa hoa được trang hoàng trên bàn ăn khi họ ăn mừng chiến thắng trong cuộc hành quân.

"Với cách mọi thứ đang diễn ra, cuộc khủng hoảng công sẽ sớm kết thúc, anh có nghĩ vậy không?"

"Mọi chuyện dễ dàng hơn dự kiến. Tôi không biết tại sao chúng ta không làm điều này sớm hơn."

"Nếu chỉ khó khăn như vậy, đã không cần tổ chức quân đội quy mô lớn như vậy."

"Một khi cuộc chiến này kết thúc, những người đã phục vụ sẽ để lại tên tuổi của họ trong lịch sử mà không có ngoại lệ."

Heinrich lặng lẽ lắng nghe cuộc trò chuyện giữa các chỉ huy.

Alphonse, Louise và German ngồi cạnh nhau trên những chiếc ghế được chỉ định của họ, Heinrich ngồi cạnh German.

Tuy nhiên, Heinrich cảm thấy có một khoảng cách rõ ràng.

"Chị ơi, cách khu hành quân tiếp theo bao xa?"

"Khoảng cách một tuần lễ."

"Vậy thì gần lắm rồi."

"Nhưng nó chỉ là một thị trấn nhỏ. Nó sẽ dễ dàng hơn chiến dịch này. Chỉ có một cổng nhỏ, vì vậy nó có thể được giải quyết chỉ bằng quân tiên phong."

German von Schwartz ngang nhiên quay lưng lại với Heinrich, mãi mê nói chuyện với Louise.

Anh ấy rõ ràng đã bị phớt lờ.

Nhưng Heinrich không phải là người dễ bị sa thải.

"Heinrich Điện hạ, ngài không uống sao?"

Một chỉ huy, khuôn mặt đã đỏ bừng vì rượu, từ xa hỏi.

"À... Tôi không đặc biệt thích nó."

"Nhưng vào một ngày như hôm nay, ngài nên uống một ly, phải không?"

"Chỉ một ly..."

"Cho Hoàng tử!"

Khi anh hét lên, những người khác nâng ly và uống.

Heinrich miễn cưỡng nhấp một ngụm rượu trong ly của mình.

Heinrich không biết nhiều về cấu trúc của quân đội Kernstadt.

Anh ta tuân theo mệnh lệnh của Chỉ huy Louise von Schwartz, nhưng anh ta không quen thuộc với thứ bậc của các chỉ huy, tên của họ hay thậm chí là hệ thống quân sự.

Tuy nhiên, trong hoàn cảnh đặc biệt của chiến tranh, vị thế của Heinrich von Schwartz với tư cách là người luôn chiến đấu ở tuyến đầu và đánh bại kẻ thù không bao giờ bị hạ thấp.

Anh đã cứu những người lẽ ra phải chết khi chiến đấu chống lại lũ quái vật bằng cách giết được nhiều kẻ thù nhất. Cứ như thể anh đã khiến họ sống lại.

Heinrich ngồi bên cạnh Hoàng gia phớt lờ mình, nhưng anh đã giành được sự ủng hộ của phần lớn binh lính và chỉ huy.

Alphonse, German và Louise cố gắng che giấu cảm xúc của mình, nhưng Heinrich có thể cảm nhận được vẻ mặt của họ đang cứng lại.

Hòn đá lăn xuống đồi ngày một lớn hơn.

Heinrich hiểu rằng việc hòn đá bị mắc kẹt cảm thấy khủng hoảng là điều tự nhiên.

Nhưng tại sao lại đi xa như vậy?

Tại sao lại coi anh như cái gai trong mắt họ?

"Em út."

"Vâng chị à?"

"Chắc em mệt rồi, đi nghỉ đi."

Mặc dù bữa tiệc không đặc biệt thú vị, nhưng tại sao họ lại hành động như thể anh không có quyền ở đó?

Ca ngợi lòng dũng cảm của Hoàng tử út có khiến họ không thể chịu đựng được không?

Tại sao họ lại ghét Heinrich đến vậy?

"Vâng chị à."

Kìm nén cảm xúc dâng trào trong lồng ngực, Heinrich rời khỏi doanh trại náo nhiệt.

Các chỉ huy đứng dậy khỏi ghế khuyến khích Heinrich von Schwartz, người hùng của quân đội Kernstadt, hãy yên tâm nghỉ ngơi.

Anh ta không thể không chạy trốn khỏi khung cảnh buồn nôn khi khen ngợi và chế giễu cùng tồn tại.

Màn đêm buông xuống đồn trú.

Một bữa tiệc diễn ra, và họ sẽ ở lại gần đó vài ngày dưới chiêu bài nghỉ ngơi trước khi khởi hành.

Không chỉ trong sảnh tiệc mà khắp nơi đóng quân, người ta có thể bắt gặp binh lính ăn uống.

Hội trường bữa tiệc không thú vị, và bầu không khí ngột ngạt.

Heinrich có vài ngày rảnh rỗi.

Thấy binh lính mang đồ ăn thức uống, anh lại gần.

"Ah, Điện hạ!"

"Xin lỗi," Heinrich nói, lấy một chai rượu từ một chiếc thùng được chuyển vào phòng tiệc.

Lần đầu tiên anh thử rượu là tại dinh thự của Liana de Grantz.

Sau một sự cố rắc rối, anh nhận ra rằng mình đã không tự chủ được khi đụng đến rượu.

Kể từ đó, anh đã không bận tâm đến nó.

Bây giờ đã trưởng thành, không ai ngăn cản anh ta uống rượu.

Vì vậy, lần đầu tiên kể từ ngày hôm đó, anh uống rượu.

Trong doanh trại của mình, Heinrich uống rượu ngay từ trong chai.

Phải chăng tội lỗi trong quá khứ của Heinrich quá lớn đến nỗi nó vẫn còn ám ảnh anh?

Heinrich không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận nó, ngay cả khi anh đã cố gắng hết sức ở vị trí của mình.

Anh chị em của Heinrich sẽ không bao giờ tha thứ cho anh sao?

Đối với họ, Heinrich chẳng là gì ngoài một vị khách vĩnh viễn không được chào đón.

Heinrich không thể phân biệt chất lượng của rượu, nhưng anh có thể nói rằng loại rượu này không ngon lắm.

Đế chế vẫn còn một số tài nguyên, nhưng rượu cung cấp cho sở chỉ huy này cho thấy nguồn cung đang cạn kiệt.

Heinrich biết chiến dịch này quá dễ dàng.

Nó dễ dàng một cách đáng ngờ, và điều đó khiến anh cảm thấy khó chịu.

Nếu mọi thứ tiếp tục diễn ra suôn sẻ như vậy, quản lý để đàn áp Cánh cổng một cách dễ dàng như vậy, thì giải pháp tổng thể cho cuộc khủng hoảng Cổng sẽ sớm đến.

Nhưng sau đó thì sao?

Điều gì sẽ xảy ra tiếp theo?

Cả những người chỉ huy, những người quá coi Heinrich như một Anh hùng, và vô số binh lính đều ca ngợi anh.

Khi những người lính trở về Kernstadt, họ sẽ nói về khả năng phi thường của Hoàng tử út, và những bài hát liên quan đến anh sẽ được sáng tác.

Những người anh ghen tị của Heinrich sẽ buộc phải nghe những bài hát ca ngợi em út, vang vọng khắp quê hương của họ.

‘Bốn anh chị em sẽ cố gắng giết cậu.’

"Heh heh..."

Giờ đây Heinrich cảm thấy rằng những lời này không hoàn toàn sáo rỗng.

Tận mắt chứng kiến tình hình, Heinrich đã hiểu.

Chứng kiến những người anh chị em của mình, những người có vẻ ghê tởm anh một cách kỳ lạ, Heinrich không thể không cân nhắc khả năng xảy ra một sự kiện như vậy.

Nhưng họ vẫn là anh chị em.

"..."

Anh cố gắng kìm nén những suy nghĩ này, nhưng chúng vẫn tiếp tục nổi lên.

Heinrich không quen thuộc với chính trị.

Anh không hiểu tình yêu gia đình.

Cho nên Heinrich cũng không hiểu tại sao họ lại nuôi hận đến muốn giết chính người thân của mình.

Anh không quen với tình yêu, và do đó, với sự căm ghét.

Làm sao người ta có thể coi thường một thứ mà họ chưa từng trải qua hoặc thậm chí chưa từng nhớ?

Heinrich cảm thấy ngọt ngào.

Tại sao họ lại ghét anh đến vậy?

Có phải họ thực sự âm mưu cái chết của mình?

Heinrich uống cạn ly rượu cuối cùng và đứng dậy.

Khi bạn không biết, bạn phải hỏi.

Nếu bạn thực sự không hiểu, bạn tìm người hiểu.

Heinrich von Schwartz thu hết can đảm.

Thiếu kiến thức về chính trị, anh cần tìm một người thông thạo về chủ đề này.

Dựa vào ảnh hưởng của rượu, Heinrich định tìm một người mà anh đã lâu không gặp.

—Bertus de Gardias.

Anh ta chắc chắn sẽ vẫn ở trong đơn vị đồn trú.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo
mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading